

شناسایی روش تعیین اصالت کدهای QR مبتنی بر تکنیک های یادگیری ماشین

مونس قفلی^{۱*}، مرتضی مهرافشاری^۲

۱- کارشناس ارشد رشته عمران گرایش سازه، موسسه آموزش عالی لیان بوشهر. (کارشناس املاک شهرداری).

۲- کارشناس ارشد رشته حسابداری، موسسه آموزش عالی خرد بوشهر.

چکیده

هدف این پژوهش شناسایی روش تعیین اصالت کدهای QR مبتنی بر تکنیک های یادگیری ماشین می باشد. در روند اجرای تحقیق، ابتدا به مطالعات کتابخانه ای در زمینه موضوع پرداخته و سپس به بررسی تحقیقات صورت گرفته و روش های ارائه شده پیشین خواهیم پرداخت و نقاط قوت و ضعف هر روش را مورد مطالعه قرار خواهیم داد. پس از انجام مطالعات اولیه، به طراحی روش پیشنهادی خواهیم پرداخت. در این مقاله الگوریتم بکار رفته به طور دقیق کدهای QR را با انواع مختلف نویز حذف کرد. ظرفیت ذخیره سازی کدهای QR برای سیستمی از n شبکه ($400 \times n$) که در آن n تعداد شبکه هایی است که به صورت موازی استفاده می شوند. همچنین، بسیار سریعتر از یک شبکه هاپفیلد منفرد با ظرفیت یکسان است، به طوری که اگر شبکه ما دارای ۳۲۴۹ گره و ظرفیت $400 \times n$ باشد، یک شبکه هاپفیلد منفرد دارای $3249 \times n$ گره خواهد بود که ظرفیت یک شبکه هاپفیلد به صورت خطی مقیاس می شود. این بدان معناست که الگوریتم ما در این مقاله به دستاوردهای بزرگی در سرعت و نیازهای ذخیره سازی نسبت به شبکه های معمولی منجر می شود و آنها را برای اهداف متنوع تری امکان پذیر می کند. همانطور که در نتایج مشاهده می شود، می توان مقادیر زیادی نویز را با روش حذف نویز ما حذف نمود. الگوریتم ما برای توزیع کدهای QR در چندین شبکه هاپفیلد و انتخاب صحیح، به افزایش ظرفیت ذخیره سازی کدهای QR توسط شبکه ها کمک می کند و بنابراین استفاده از آن در سیستم های بزرگ برای تشخیص کد QR امکان پذیر است.

کلمات کلیدی: اصالت کدهای QR، تکنیک های یادگیری، یادگیری تحت نظارت



مقدمه

در دنیای جدید که بشر قادر به انجام هر کاری (همانند بانکداری، خرید، ارتباط و اشتراک گذاری اطلاعات) به صورت آنلاین است، مسأله‌ی دسترسی به چنین خدماتی به صورت کاملاً امن به مهمترین مسأله‌ی روز بدل گشته است. به عبارتی دیگر، با پیچیده شدن و افزایش قدرت ویروس‌ها و بدافزارها، روش‌های امنیتی نیز نیازمند پیشرفت و بهبود عملکردی بوده، تا به کاربران، اجازه‌ی انتقال داده با بیشترین سطح اطمینان را دهد.

خدمات الکترونیکی، کم‌هزینه‌ترین و موثرترین روش برای آرایه‌ی خدمت به مشتریان است. به عنوان مثال، در پرداخت الکترونیکی دیگر نیازی به نوشتن چک یا حمل پول نبوده و تمام چیزی که یک کاربر بدان نیاز دارد، ورود اطلاعات موردنیاز در جست و جو گر وب و فشردن کلید ماوس است. به طور حتم در سال‌های آینده شاهد استفاده‌ی تمامی افراد جامعه از خدمات اینترنتی خواهیم بود. پرداخت الکترونیکی نوعی از پرداخت غیر نقدی به حساب می‌آید که در آن خبری از پول کاغذی نیست. پرداخت الکترونیکی به گونه‌های مختلف از جمله: کارت‌های اعتباری (کредیت کارت و دبیت کارت) و شبکه‌های ACH^۱ انجام‌پذیر است. سیستم ACH شامل سپرده‌ی مستقیم، بدهی (وام) مستقیم و چک‌های الکترونیکی (e-checks) می‌باشد. سه نوع ترانکشن برای تمامی متدهای پرداخت الکترونیکی تبیین می‌شود (Cooper., Leavell, ۲۰۱۶):

۱. پرداخت در حین خرید (مشتري به فروشنده)

۲. پرداخت در محدوده‌ی زمانی مشخص

۳. پرداخت خودکار بانک به فروشنده

کدهای QR کدهای ماتریسی یا بارکدهای دو بعدی هستند که در تمامی محدوده‌ی ۳۶۰ درجه قابل خواند توسط دستگاه‌های مربوطه هستند. این کدها توانایی ذخیره‌سازی تا ۴۲۹۶ کاراکتر الفبای انگلیسی (یا ۱۸۱۷ الفبای ژاپنی) را در خود دارد. خصوصیت بارز اینگونه کدها، مقاومت زیاد آن‌ها در برابر خرابی بوده که آن را در صنعت بسیار محبوب ساخته است. Paypal نخستین شرکتی است که با ادغام کدهای QR و پرداخت‌های اینترنتی، خرید آنلاین محصولات را ساده‌تر از گذشته نموده است. به این صورت که کاربر با وارد کردن حساب کاربری در دستگاه تلفن همراه خود و اسکن بارکد محصول موجود در فروشگاه، قادر به پرداخت مبلغ آن خواهد بود. این روش در پرداخت قبوض نیز بسیار کارا و مناسب است.

از طرفی، با توجه به عدم توانایی انسان در خواندن و تشخیص کدهای QR، امکان تشخیص کدهای سالم از کدهای بدخواه توسط او وجود ندارد (Rouillard, ۲۰۰۸). کدهای QR به دو روش جعل می‌شوند: جایگزینی کامل کد با یک کد QR مخرب و یا تغییر بخشی از کد اصلی؛ که در حالت دوم تعیین اصالت کد حتی از طریق تطابق عینی آن با کد اصلی دشوار خواهد بود. حتی در صورت اسکن یک کد QR، قضاوت درباره سلامت آن توسط کاربر عملی دشوار خواهد بود. در چنین شرایطی، آسیب‌پذیری کاربران در استفاده از این کدها همچنان یک چالش اساسی بوده و نیازمند ارائه سیستم‌هایی جهت تعیین سلامت کدهای QR می‌باشیم. براین اساس، در این تحقیق ضمن پرداختن به مشکلات

^۱ Automated Clearing House



امنیتی موجود در کدهای QR، یک سیستم امنیتی جهت تشخیص صحت کدهای QR با استفاده از تکنیک های یادگیری ماشین ارائه خواهد شد. همانطور که می دانیم سه هدف دسترس پذیری، یکپارچگی و محرمانگی مهمترین ارکان امنیتی یک سیستم بوده که معماری و طراحی مناسب باید این شرط را برآورده سازد. لذا ارائه یک راهکار تایید صحت کدهای QR، باید با در نظر گرفتن خصوصیات فوق، امنیت کاربران را فراهم نماید. در این تحقیق، ابتدا ویژگی های کدهای QR براساس خصوصیات محتوایی آنها استخراج شده و آدرس مقصد این کدها مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت. بدین منظور، از ترکیب تکنیک های لیست سیاه و الگوهای مشکوک در ویژگی های QR استفاده خواهد شد. پس از استخراج ویژگی های کد QR، از تکنیک های یادگیری ماشین مانند شبکه عصبی مصنوعی جهت تشخیص صحت و اعتبار کدهای QR استفاده خواهد شد.

مبانی نظری

موضوع «شناسایی و تعیین اصالت کدهای QR مبتنی بر تکنیک های یادگیری ماشین» یک حوزه میان رشته ای است که در مرز میان امنیت داده، پردازش تصویر، یادگیری ماشین و تحلیل کیفیت چاپ قرار می گیرد. با افزایش وابستگی زندگی دیجیتال به ابزارهایی مانند پرداخت های موبایلی، احراز هویت مبتنی بر تصویر، بلیت های آنلاین، بسته های لجستیکی و سامانه های مبتنی بر هویت دیجیتال، کدهای QR به یک جزء حیاتی از تعاملات روزمره تبدیل شده اند (عباسی و مؤمنی، ۱۳۹۹). این کدها حجم زیادی از اطلاعات را در خود ذخیره می کنند و قابلیت خوانش سریع توسط دوربین گوشی هوشمند، آن ها را به یک ابزار پر کاربرد بدل ساخته است. اما همین گستره استفاده موجب شده است که امنیت و اصالت سنجی آن ها اهمیت حیاتی پیدا کند. نخست باید به این نکته توجه کرد که کدهای QR در اصل برای ذخیره سازی داده طراحی شده اند، نه برای تضمین اصالت. در نتیجه هر کاربری قادر است ظرف چند ثانیه یک کد QR جدید تولید کند که از لحاظ شکل ظاهری هیچ تفاوتی با نمونه اصلی ندارد (رحیمی و همکاران، ۱۴۰۰). این مسأله، زمینه ساز حملاتی مانند جعل پرداخت، فیشینگ تصویری، هدایت کاربر به لینک های مخرب، دستکاری بسته های لجستیکی، سوء استفاده در بلیت فروشی و حتی جعل هویت دیجیتال شده است. بنابراین «اصالت سنجی» به معنای تشخیص اینکه یک کد همان نسخه اصلی است یا نسخه ای جعلی، به یک ضرورت جدی امنیتی تبدیل شده است.

در دهه نخست استفاده از QR، روش های سنتی مانند امضاهای دیجیتال، کلیدهای رمز گذاری، تطبیق محتوایی و کدهای امنیتی مخفی شده در داده مورد استفاده قرار گرفت (رضوانی و همکاران، ۱۳۹۸). اگرچه این روش ها در برابر دستکاری دیجیتال مقاوم بودند، اما دو محدودیت داشتند: نخست نیاز به زیر ساخت پردازشی و اتصال شبکه، و دوم ناتوانی در تشخیص نمونه های جعلی چاپ شده. این مسئله بسیار مهم است، زیرا بیشتر جعل های عملی در محیط واقعی، با چاپ مجدد یا باز تولید تصویری انجام می شود. مهاجمان غالباً یک QR واقعی را چاپ می کنند، تغییرات کوچک در لبه ها یا سلول ها ایجاد می کنند، و نسخه اصلاح شده را جایگزین نسخه اصلی در محیط فیزیکی می کنند. این نسخه ها از نظر محتوایی کاملاً معتبرند و تنها از نظر کیفیت چاپ یا ساختار تصویری دچار تغییر هستند (غفاری، ۱۳۹۹). در نتیجه روش های صرفاً رمزنگاری شده نمی توانند چنین جعل هایی را تشخیص دهند.



در پاسخ به این ضعف، حوزه «پردازش تصویر» وارد عمل شد و رویکردهایی مطرح شد که از خصوصیات ظاهری، ساختاری و بافتی کدهای QR برای تعیین اصالت بهره می بردند. اما این روش ها نیز به استفاده از ویژگی های دستی متکی بودند؛ ویژگی هایی مانند لبه ها، شدت پیکسل، الگوی بافت، اعوجاج هندسی و نویز تصویر. هرچند این ویژگی ها قادر بودند بخشی از تفاوت میان نسخه های اصلی و جعلی را نشان دهند، اما به دلیل پیچیدگی های زیاد الگوهای چاپگرها، دستگاه های مختلف تولید QR و تفاوت های محیطی مانند نور، زاویه و کیفیت تصویر، دقت روش های دستی محدود بود (شریفی و نادری، ۱۴۰۰). با گسترش یادگیری ماشین و یادگیری عمیق، این حوزه وارد مرحله جدیدی شد. یادگیری ماشین این قابلیت را دارد که بدون نیاز به تعریف ویژگی توسط انسان، هزاران تصویر QR را تحلیل و تفاوت های پنهان، ظریف و غیر قابل مشاهده را استخراج کند. این تفاوت ها می تواند شامل موارد زیر باشد:

➤ تفاوت میان سلول های سفید و سیاه در نمونه چاپ شده،

➤ تغییرات بسیار کوچک در مرز سلول ها،

➤ تفاوت در الگوی پراکندگی پیکسل ها،

➤ نویز ناشی از چاپگر،

➤ اثر انگشت دستگاه تولید کننده کد،

➤ تغییرات ناشی از بازفشرده سازی یا کاهش کیفیت،

➤ تفاوت در ضخامت مرزی نقاط مربعی،

➤ نشانه های ریز ناشی از جعل دیجیتال (حیدری و رهنورد، ۱۴۰۱).

در شبکه های عصبی کانولوشنی (CNN)، ویژگی ها به صورت چند لایه و سلسله مراتبی استخراج می شوند. به این صورت که لایه های اولیه، الگوهای ساده مانند لبه ها را تشخیص می دهند، لایه های میانی رده، بافت ها و الگوهای هندسی را استخراج می کنند، و لایه های بالاتر الگوهای پیچیده و مرتبط با جعل را تحلیل می کنند (کاظمی و احمدی، ۱۴۰۱). این ساختار چند لایه باعث می شود مدل قادر باشد تفاوت هایی را تشخیص دهد که هیچ روش سنتی یا دستی قادر به دیدن آن نیست. اما یادگیری عمیق تنها یک بخش از معادله اصالت سنجی است. بخش دیگر «تحلیل کیفیت چاپ» است. هر چاپگر یا دستگاه خروجی (لیزری، جوهرافشان، حرارتی و...) یک الگوی منحصر به فرد از پاشش رنگ، وضوح مرزی و نویز سیستماتیک دارد که مانند اثر انگشت دستگاه قابل شناسایی است (محمدی و فلاح، ۱۴۰۲). به همین دلیل پژوهشگران از ترکیب ویژگی های چاپ و مدل های یادگیری ماشین برای شناسایی منبع تولید QR و تشخیص نمونه های جعلی استفاده می کنند. تنها با یک تصویر ساده از QR می توان تعیین کرد که آیا نسخه مشاهده شده با چاپگر ثبت شده در پایگاه داده تولید شده یا خیر. این موضوع کاربردهایی مانند تشخیص جعل بلیت، کنترل اصالت بسته های پستی و بررسی هویت اسناد چاپی را ممکن ساخته است.

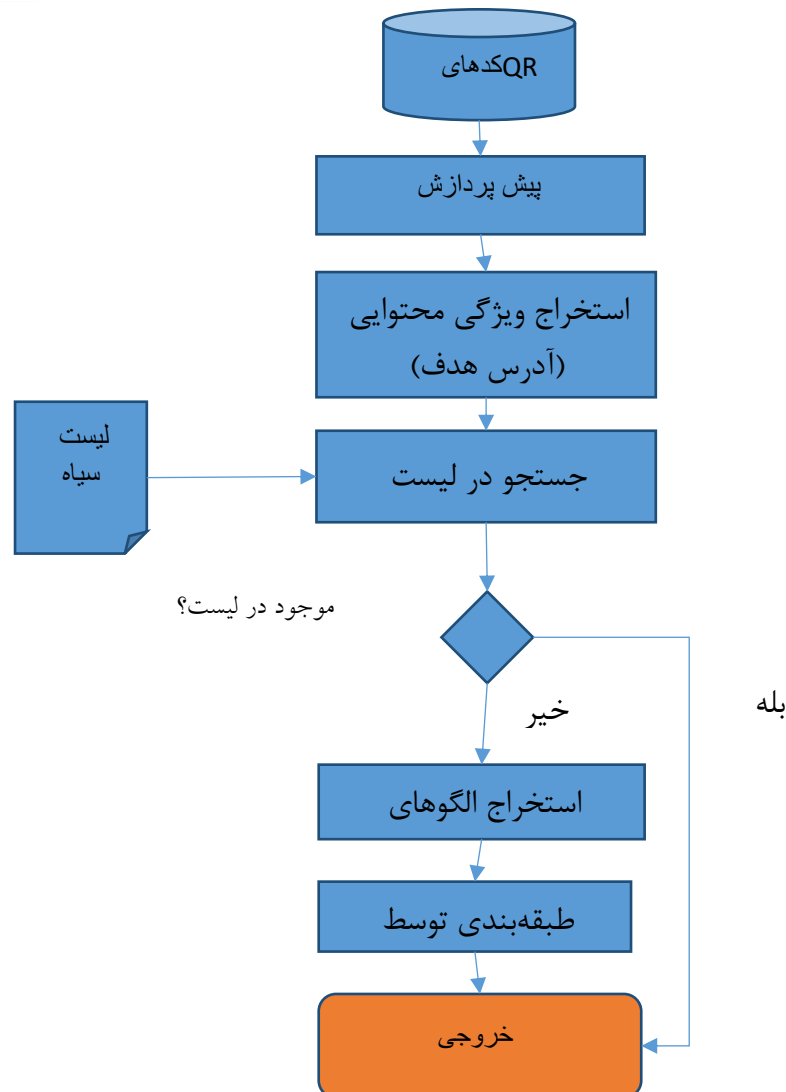
رویکردهای جدیدتر تلفیقی هستند و از چند لایه امنیتی استفاده می کنند. برای مثال برخی پژوهشگران از واترمارک های نامرئی در لایه تصویری QR استفاده می کنند که با چشم دیده نمی شود اما در ساختار عددی پیکسل ها وجود دارد. سپس مدل یادگیری عمیق علاوه بر تحلیل ساختاری QR، وجود یا عدم وجود این واترمارک را بررسی



می کند (صادقی و همکاران، ۱۴۰۳). این روش در برابر حملات چاپ-اسکن، تغییر اندازه، تغییر فرمت، وضوح پایین و حتی بازطراحی QR مقاومت بالایی دارد. در مجموع، مبانی نظری این حوزه نشان می دهد که اصالت سنجی کدهای QR یک موضوع تک بعدی نیست. نمی توان فقط از رمزنگاری، یا فقط از پردازش تصویر استفاده کرد. بهترین نتایج زمانی به دست می آیند که ترکیبی از: یادگیری ماشینی، یادگیری عمیق، تحلیل کیفیت چاپ، پردازش تصویر، ویژگی های فیزیکی دستگاه، و حتی رمزنگاری دیجیتال به صورت یک سیستم یکپارچه مورد استفاده قرار گیرد (حسینی و همکاران، ۱۴۰۳). هر کدام از این حوزه ها نقص ها و مزایای خود را دارند، اما ترکیب آن ها امکان تشخیص اصالت با دقت بسیار بالا را فراهم می کند. این ترکیب به ویژه در کاربردهایی مانند پرداخت، هویت دیجیتال، کنترل دسترسی و حمل و نقل هوشمند اهمیت دوچندان پیدا می کند.

روش کار

در روند اجرای تحقیق، ابتدا به مطالعات کتابخانه ای در زمینه موضوع پرداخته و سپس به بررسی تحقیقات صورت گرفته و روش های ارائه شده پیشین خواهیم پرداخت و نقاط قوت و ضعف هر روش را مورد مطالعه قرار خواهیم داد. پس از انجام مطالعات اولیه، به طراحی روش پیشنهادی خواهیم پرداخت. فرآیند تشخیص کدهای QR جعلی در روش پیشنهادی بصورت یک دیاگرام در شکل (۱) نمایش داده شده است.



شکل ۱. فرآیند تشخیص اصالت کدهای QR در روش پیشنهادی

مطابق دیاگرام نمایش داده شده در شکل (۱)، روش پیشنهادی با پیش پردازش اطلاعات کدهای QR آغاز می شود. گام پیش پردازش شامل مجموعه ای از فرآیندها برای حذف نویز از ورودی ها و تبدیل آن به یک فرم استاندارد و قابل پردازش در گام های محاسباتی آتی می باشد. در گام دوم، ویژگی های محتوایی هر کد استخراج خواهد شد. ویژگی های محتوایی، به آدرس هدف موجود در هر کد اشاره دارد و با استفاده از تکنیک لیست سیاه، برخی از کدهای مخرب



شناسایی و فیلتر می شوند. در صورتی که آدرس هدف یک کد در لیست سیاه موجود نباشد، در گام بعدی به استخراج و طبقه بندی الگوهای مشکوک به جعل در کدهای ورودی می پردازیم. الگوهای مشکوک به جعل نیز، به مجموعه ویژگی هایی اشاره دارد که بصورت مستقیم از الگوی کد QR استخراج شده و از طریق طبقه بندی این ویژگی ها می توان کدهای مشکوک به دستکاری را شناسایی نمود. بدین منظور از یک شبکه عصبی مصنوعی استفاده می شود. این مدل یادگیر، یک شبکه مصنوعی پروسپترون چندلایه بوده که براساس نمونه های موجود در پایگاه داده آموزش دیده و توانایی طبقه بندی الگوهای استخراج شده از نمونه های جدید را دارد. پس از ارائه روش پیشنهادی به شبیه سازی و ارزیابی آن با استفاده از نرم افزار MATLAB خواهیم پرداخت. پس از پیاده سازی و ارزیابی روش پیشنهادی، نتایج حاصل را با کارهای پیشین مقایسه نموده و در صورت لزوم، به تصحیح و بهینه سازی روش ارائه شده خواهیم پرداخت. در انتها، به تحلیل نتایج پرداخته و نقاط قوت و ضعف روش پیشنهادی را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

روش گردآوری اطلاعات

روش انجام تحقیق کتابخانه ای می باشد، داده های تحقیق با استفاده از مقالات منتشره در مجلات و کنفرانس های علمی معتبر و همچنین بانک های اطلاعاتی و شبکه های کامپیوتری، پایگاه داده انتشارات معتبر علمی دنیا همچون Springer، Elsevier، IEEE و... گردآوری می شود. به منظور گردآوری اطلاعات، از پایگاه های علمی معتبر و مجلات منتشر شده و کنفرانس های علمی مرتبط با حوزه تحقیق استفاده خواهد شد. همچنین به منظور ارزیابی عملکرد روش پیشنهادی از پایگاه داده CUHK-CQRC استفاده خواهد شد.

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات :

تجزیه و تحلیل اطلاعات و بررسی عملکرد روش پیشنهادی با سایر روش های مشابه، به کمک فرآیند شبیه سازی کامپیوتری و در محیط نرم افزاری MATLAB انجام می گیرد. به منظور انجام آزمایشات و دستیابی به نتایجی واقع گرایانه، از روش شبیه سازی مونت کارلو استفاده خواهد شد. همچنین به منظور مقابله با ماهیت تصادفی داده های آزمون، فرآیند شبیه سازی را چندین بار تکرار نموده و میانگین نتایج را مورد استفاده قرار خواهیم داد. لازم به ذکر است که ارزیابی عملکرد روش پیشنهادی از طریق معیارهای مانند: دقت، حساسیت، ویژگی و زمان پردازش مورد بررسی قرار خواهد گرفت. معیار حساسیت برای اندازه گیری نسبت کل کدهای جعل شده ای که بطور صحیح تشخیص داده شده اند بکار می رود و بصورت زیر محاسبه می شود:

$$Sensitivity = \frac{TP}{TP+FN} \times 100$$

که در رابطه فوق، TP کدهای جعل شده ای است که بصورت صحیح تشخیص داده شده اند و FN کدهای جعل شده ای است که بعنوان کدهای صحیح تشخیص داده شده اند. معیار ویژگی برای اندازه گیری کدهای صحیحی است که بصورت درست طبقه بندی شده اند بکار می رود. این معیار بصورت زیر محاسبه می شود:



$$Specificity = \frac{TN}{TN+FP} \times 100$$

در رابطه فوق، TN کدهای صحیحی است که بصورت درست تشخیص داده شده اند و FN کدهای صحیحی است که بعنوان کدهای جعل شده تشخیص داده شده اند. معیار دقت نیز با استفاده از رابطه زیر محاسبه می شود:

$$Accuracy = \frac{TP+TN}{TP+FP+TN+FN}$$

تولید کدهای QR

چارچوب پیشنهادی ما بر اساس یک طرح کد QR پیشرفته است. با این طرح، یک کد QR استاندارد پردازش می شود تا در نهایت یک جفت کد QR پیشرفته (SQR^1, SQR^2) تولید شود که می تواند به عنوان دو قطعه از یک QR الکترونیکی دیده شود. کدهای QR پیشرفته محرمانه بودن کوپن ها را تضمین می کنند و دستکاری یا جعل آنها سخت است.

الگوریتم ۱: کدگذاری QR پیشرفته

۱: procedure ENCODING (Sensitive Data *data*)

۲: $(com, decom) \leftarrow Com(crs, data)$

۳: $QR \leftarrow Encode(com)$

۴: $(QR^1, QR^2) \leftarrow Split(QR)$

۵: $SQR^1 \leftarrow Stack(QR^1, CQR)$

۶: $SQR^2 \leftarrow Stack(QR^2, CQR)$

۷: return (SQR^1, SQR^2)

۸: end procedure

جریان تولید کدهای QR پیشرفته در شکل ۱ نشان داده شده است. همانطور که الگوریتم ۱ توضیح می دهد، چهار عملکرد اصلی وجود دارد.

$Com(crs, data)$: انجام فرایند تعهد بروی داده ها

$Encode(com)$: تولید QR کد و محتوای خاص *com*

$Split(QR)$: یک جفت الگوی شبه تصادفی را با رویکرد مبتنی بر کدگذاری قطعه بر QR. باز می گرداند.

$Stack(QR^1, CQR)$: ایجاد یک ترکیب گرافیکی بین QR کد CQR و QR با عنوان CQR

برخی جزئیات به رح زیر می باشد:

(۱) **تعهد**: ظرفیت کدهای QR و اندازه تعهدات، داده های حساس *data* را در یک کوپن الکترونیکی در نظر بگیرید.



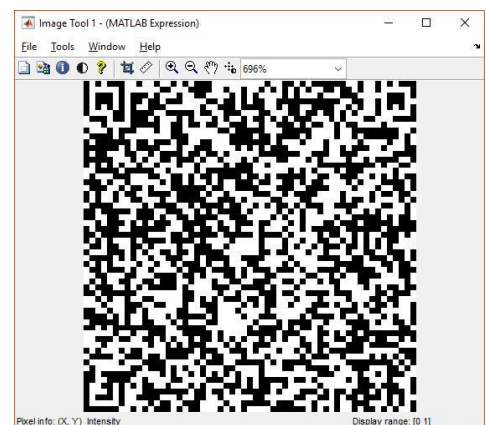
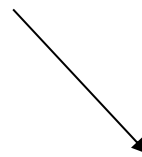
برای اطمینان از محرمانه بودن data. به عنوان ۲. Step، ما از تکنیک تعهد پدرسن برای تولید تعهد $com = g^{data}h^r$ استفاده می کنیم بطوریکه (p, g, h, r) پارامترهای امنیتی هستند. با چنین طرح تعهد کامل پنهان، حتی اگر M و C حمله تبانی شده ای را انجام دهند، آنها نمی توانند چیزی از data. را از com دریافت کنند.

۲) رویکرد QRFC :

با ایده رمزنگاری بصری، QRFC را رویکرد مبتنی بر کدگذاری قطعه برای کدهای QR را معرفی می کنیم. از طریق QRFC، $\overline{QR}$ را به یک کد QR استاندارد بخش می نماییم، که در مرحله ۳ با com رمزگذاری شده اند، به دو بخش $(\overline{QR2QR1})$ تقسیم کنیم.

۳) کدهای حاوی QR: از آنجایی که مشتریان به یک راه آسان برای دسترسی به برخی اطلاعات عمومی مانند نام فروشنده، تاریخ انقضای کلید و مبلغ نیاز دارند، ما یک کد QR استاندارد، $\overline{QR}$ ، معرفی می کنیم.

CQR همچنین حاوی یک هش از $h(QR^1)$ و QR^1 می باشد که می تواند برای تأیید QR^1 استفاده شود. $h(QR^1)$ از طریق الگوریتم هش امن (SHA) با کلید مخفی مربوطه (key) تولید می شود. کدهای QR بهبود یافته $\overline{SQR^1}$ و $\overline{SQR^2}$ را می توان با مرحله ۵ تولید کرد، یعنی قرار دادن QR^1 و QR^2 به طور جداگانه در CQR بدون آسیب رساندن به داده های موجود در CQR. ما شبکه خود را با انواع مختلف نویز از جمله نویز گاوسی و نمک و فلفل آزمایش کردیم. برای نویز گاوسی، شبکه با موفقیت کدها را حذف کرده بود و کارایی خود را بر روی یک نوع نسبتاً رایج نویز نشان می داد. کدهای QR با نویز گاوسی $variance=0.3$ توسط برنامه کاملاً حذف شدند، همانطور که در شکل های زیر مشاهده می شود. کد QR حذف شده دقیقاً با کد اصلی مطابقت دارد.



کد اصلی qr شکل:



$variane=0.3$ با نویز گاوسی qr شکل: کد

کد با نویز حذف شده qr شکل:



ما همچنین حذف نویز کدهای QR را با نویز نمک و فلفل در شبکه خود آزمایش کردیم. چنین نویزهایی به طور معمول در تصاویر باینری به دلیل نوسانات حرارتی تصادفی در دوربین ها یافت می شود - نویز نمک و فلفل که بر کل کد QR تأثیر می گذارد به طور موثر حذف شد و کد QR اصلی به طور کامل بازیابی شد، همانطور که در شکل های زیر مشاهده می شود.





کد اصلی qr شکل: تصویر



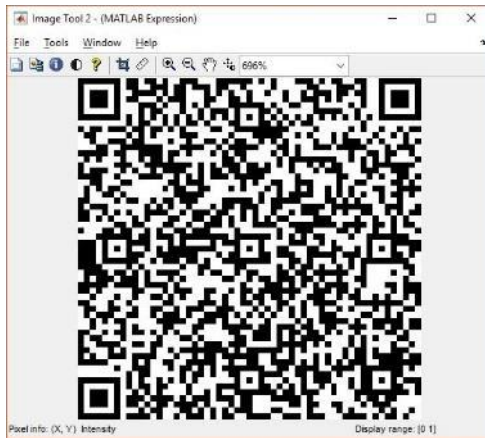
کد در گوشه سمت چپ آن مقدار qr شکل: تصویر
 زیادی نویز نمک و فلفل قرار دارد



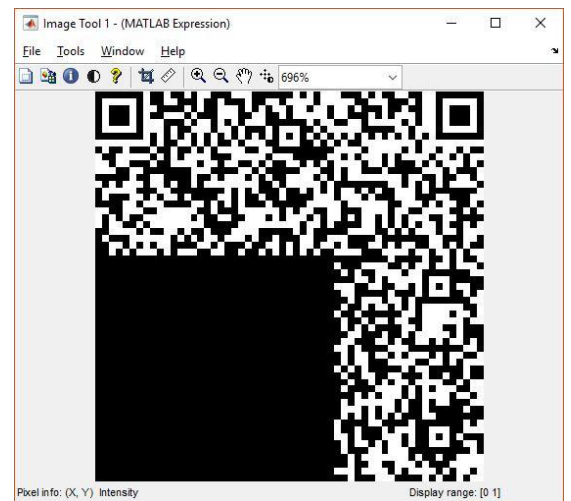
با نویز حذف شده qr شکل: تصویر



ما همچنین شبکه خود را بر روی کدهای QR که در آن منطقه بسیار پر سر و صدا یا کاملاً تخریب شده است، آزمایش کردیم. این نوع موقعیت در سناریوهای دنیای واقعی اتفاق می افتد (مخصوصاً زمانی که کد QR در فضای باز نگهداری می شود و در معرض فرسودگی قرار می گیرد) و شبکه ما نیز باید در چنین شرایطی عملکرد خوبی داشته باشد. چنین کدهای QR با گوشه ای که تحت تأثیر مقادیر بالای نویز نمک و فلفل قرار دارند و همچنین شبکه ما کاملاً حذف شده است، همانطور که در شکل های زیر مشاهده می شود.



کد اصلی qr شکل: تصویر



کد گوشه سمت چپ سیاه شده است qr شکل: تصویر

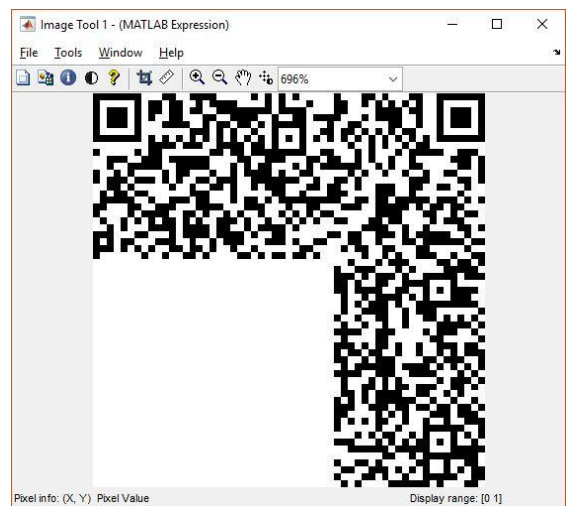


با نویز حذف شده qr شکل: تصویر

OPEN ACCESS



کد اصلی qr شکل: تصویر



کد گوشه سمت چپ سفید شده است qr شکل: تصویر



با نویز حذف شده qr شکل: تصویر



در این پژوهش الگوریتم بکار رفته به طور دقیق کدهای QR را با انواع مختلف نویز حذف کرد. ظرفیت ذخیره سازی کدهای QR برای سیستمی از n شبکه $(n \times 400)$ که در آن n تعداد شبکه هایی است که به صورت موازی استفاده می شوند. همچنین، بسیار سریعتر از یک شبکه هاپفیلد منفرد با ظرفیت یکسان است، به طوری که اگر شبکه ما دارای ۳۲۴۹ گره و ظرفیت $n \times 400$ باشد، یک شبکه هاپفیلد منفرد دارای $n \times 3249$ گره خواهد بود که ظرفیت یک شبکه هاپفیلد به صورت خطی مقیاس می شود. چنین شبکه ای با $n \times 3249$ گره بسیار کندتر عمل می نماید، زیرا دارای ماتریس وزنی بسیار بزرگتر از است $(n \times 3249)^2$. در حالی که در این مقاله (۳۲۴۹) می باشد. بنابراین بروز رسانی را بسیار سریعتر می کند. همچنین، الگوریتم ما نسبت به یک شبکه هاپفیلد با همان ظرفیت ذخیره سازی، حافظه کمتری مصرف می کند. یک شبکه منفرد با ظرفیت ذخیره سازی یکسان نیاز به ذخیره سازی مرتبه $(n \times 3249)^2$ دارد. الگوریتم ما به ذخیره سازی بسیار کمتری نیاز دارد $(n \times 3249)^2$.

این بدان معناست که الگوریتم ما در این پژوهش به دستاوردهای بزرگی در سرعت و نیازهای ذخیره سازی نسبت به شبکه های معمولی منجر می شود و آنها را برای اهداف متنوع تری امکان پذیر می کند. همانطور که در نتایج مشاهده می شود، می توان مقادیر زیادی نویز را با روش حذف نویز ما حذف نمود. الگوریتم ما برای توزیع کدهای QR در چندین شبکه هاپفیلد و انتخاب صحیح، به افزایش ظرفیت ذخیره سازی کدهای QR توسط شبکه ها کمک می کند و بنابراین استفاده از آن در سیستم های بزرگ برای تشخیص کد QR امکان پذیر است. برای انتخاب شبکه ای که حاوی کد QR حذف شده است، از تعداد زیادی حداقل های جعلی و عملکرد انرژی شبکه استفاده می کند. همچنین، روش ما سریعتر از ذخیره همه شبکه ها در روشی بسیار بزرگتر است، زیرا چندین شبکه کوچکتر داریم که فقط برای چند تکرار (در مورد ما فقط حدود ۱۰۰) اجرا می شوند. فقط یکی از آنها (که همچنین یک شبکه کوچک است) تا زمان همگرایی اجرا می شود، بنابراین یک مزیت سرعت بسیار زیاد را ارائه می دهد. همچنین هزینه ذخیره سازی شبکه را کاهش می دهد و آن را در مقایسه با یک شبکه هاپفیلد n برابر کاهش می دهد. از این روش می توان در کاربردهای مختلف شبکه هاپفیلد برای افزایش ظرفیت استفاده کرد.

منابع

- Ahmed, M. M., (۲۰۱۹), Payment Transaction System Using QR Codes, University of Arizona, Internal Publications.
- Chan, P., Halevi, T., Memon, N., (۲۰۱۵), Glass OTP: Secure and Convenient User Authentication on Google Glass. In International Conference on Financial Cryptography and Data Security (pp. ۲۹۸-۳۰۸). ۰۰۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰ ۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰.
- Ityala, S., Sharma, O., Honnavalli, P.B. (۲۰۱۹), Transparent Watermarking QR Code Authentication for Mobile Banking Applications. In International Conference on Inventive Computation Technologies (pp. ۷۳۸-۷۴۸). Springer, Cham.
- Leavell, P., Cooper, D., (۲۰۱۶), The Internet of Things: Strategic considerations for bankers. Journal of Digital Banking, ۱(۱), ۲۲-۳۲.
- Liu, R., Song, J., Huang, Z., Pan, J., (۲۰۱۹), EQRC: An Enhanced QR Code-Based Secure E-coupon Transaction Framework. In ICC ۲۰۱۹-۲۰۱۹ IEEE International Conference on Communications (ICC) (pp. ۱-۶). IEEE.

- ۱۵۱